

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1813-08-19)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1813-08-19)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 628. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000232.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

59.

Eidsvold Jernverkd. 19. August 1813.

Deres Kongelige Høihed.

Elskede og ædle Prins.

„Møder Deres Kongelige Høihed, hvor De end er.“ O, gid jeg var uafhængig, at jeg kunde være hos, med og om Dem uafbrudt. Min hele øvrige Levnetstid skulde da tilhøre den bedste Prins.

Til Feltmarschal Grev Essen har jeg da skrevet og sendt Brevet til Per Anker, som tilbød sig at ville skrive til Grev Rosen; han kjender og anbefaler min Begjæring. Bifaldes ikke, bliver her for megen Forlegenhed paa alle Kanter.

Stakkels Annette har atter faaet et Anstød af Krampe, men dog ikke saa heftigt som de forrige. Jeg begriber ikke, hvor hun kan holde den Tilstand nd. Derhos meget liden Søvn og næsten ingen Føde. Give Gud, hun var i Kjøbenhavn.

Nu er Elendigheden paa det høieste. Paa Onsdag i næste Uge kommer alle Arbeiderne fra begge Verker for at fordre Kornvarer, og jeg eier ikke en Skjeppe hverken i Huset eller i Stolpeboden. Forvalteren har jeg maattet sende til Byen for at bede og købe. Til Toten har jeg maattet skikke en Ekspres for at købe 2 Tønder Rug, for hvilke jeg skal give 700 Rdr. D. C. Bønderne eller Landmændene har længe begyndt at skjære og er da nu hjulpne; men de [sic], der ingen Jordvei har, er Nøden nu allerstørst, da Barken af Træerne ikke duer mere. Alle Maskinerne staar nu stille baade her og i Feiringen. Med største Vanskelighed faar jeg nogen til at sælge Høet, som Gud være lovet er i stor Overflødighed. Men alt gaar saa langsomt, og idag har jeg først ladet begynde med at skjære det lidet, som her er tilsaaet. Jeg tror, Landet hjælper sig til December eller s. 629 Januar. Inden den Tid maa man haabe, der atter kommer Tilførsel. Gud give, D. K. H. har kunnet afse det andet halve, som jeg ansøgte om. Tro mig ikke utaknemmelig, ikke heller paatrængende, elskede Prins! Nøden rundt om mig tvinger mig, som mange ulykkeligets Talsmand, at Være dristig imod mine Grundsætninger.

Hjort, hvis Ansøgning D. K. H. sendte mig, er vistnok yderlig trængende; men har slemme Feil. Om D. K. H. hjælper mig, skal jeg hjælpe ham. Nu eier jeg paa min Samvittighed ikke et Korn i mit Hus.

Men hvor vidt tør jeg vel gaa?

Hvilken nventet Vending med Banken? Her i Norge vil man glæde sig ved Forandringen. Tilgiv dette¹, naadigste Prins. Jeg har ingen Ro. Fortræd og Omsorg følger mig i og ud af Huset.

Til Graven tro og underdanig.

C. Anker.